רבה בר שלמה תשמ"ו

הים היה נס, מה היה, היה ארון של יוסף ירדו לים, אמר רבה נס מפני הנס
שנעשה נס לנעשה המצוה, יוסף הים יהי' נס מפני (מדרש תהלים קי"ד).
ואמרו (דף כ"ג) פיו שלו נשק בעפרה, ועל פיו ישק כל עמי. אינו שלו נגע בעפרה, ולבל
אותו בגדי שלו. כאורו שלו הרבין לעפרה, ושם רקיד הקבר על כאורו. יכ"ו שלו
משמשו בעפרה, ויסר פרעה את טבעתו מעל ידיו ויתנה על יוסף. רגלו שלו פסעו עפרה, ורבר
אותו באר בבר המלכה. מתנה שלו תשה בעפרה, חבו ותכיו חכמה, ויכהו לפניו אברך, ושם
בחכמה ובן בשנים. עכל. כל אבר קבל שכרו, אבל מה' הבכר של יוסף, לאור ועוד, דכתיב כי
הבכר של יוסף עלה על הבכר בלעדל. ומבאן יסוד לבדל, לבדל מדרגת הסבנה, ולהתרחק מן הנסיון,
ויהו נסיון גדול. ולכן נס יוסף ומעבר בגבורה, כי יבה להתרחק מן הנסיון מיד, ומילו הי' נשבר
עמה, הרי הי' עוד יגע קל במדרגת הסבנה. ור' בב נכ"ב ומעבר עיניו מהלות ברעד כי אי דאיבא
דרבא אחרינא. כאר הלו ור' הבלם שם. ומתוך הבדה נסה את הבלות, אולם הרע הבדה מנסה
ולו האדם בעבמו, ובן אם הבדה מנסה נתן לו הכח לעמוד בנסיון. ור' סוטה דבין אדם חוטאו אולב
נכנסה בו רוח טהרה, ולכאורה אין הלו אדם, כמו מי שעומד על שפת הבור, ורוח טהרה מבני הפילתו
אולי העונש הלו שנשלב לתוך הבור. ובהו דאמר סתור סתור אמ' לבני הלו, לכרמאו לו חבר.